

være foretagne. Ere Vidner indkaldte, afhøres disse derefter af Dommeren.

§ 81.

Forinden Vidnerne afhøres, skal Dommeren alvorligt lægge dem paa Hjerte at følge Sandhed og derhos erindre dem om, at de kunne vente at blive tagne i Ed under den paafølgende Hovedforhandling.

De afhøres hver for sig, og har Dommeren at drage Omsorg for, at ingen Meddelelser finde Sted mellem dem indbyrdes eller mellem dem og den Sigtede. Afhørelsen skal saavidt muligt ske saaledes, at Vidnet foranlediges til at udtale sig sammenhængende over de Punkter, med Hensyn til hvilke dets Forklaring ættes, og derefter, naar dertil findes Anledning, tilspørges nyere, for at fuldstændiggjøre Forklaringen eller have det Uthdelige, Ubestemte eller Modsigende i samme.

§ 82.

Ere flere Vidners Forklaringer indbyrdes afvigende, kunne Uoverensstemmelseerne foreholdes Vidnerne, og disse efter Omstændighederne stilles imod hinanden med Opfordring til nærmere at erklære sig over det Afvigende i deres Udsagn.

Dog bør Saadant kun ske, forsaavidt det skjønnes nødvendigt til Opnaaelsen af Die-medet med Forundersøgelsen (§ 56.).

§ 83.

Vægrer et Vidne sig ved at afgive Forklaring eller ved at besvare et Spørgsmaal, fordi det ikke anseer sig pligtigt dertil, afgjøres dette ved Dommerens Kjendelse. Er den Paa-gjældende utilfreds med Kjendelsen, kan han inden 24 Timer, efterat den er ham meddeelt, indanke den for Landsretten, der, efterat have hørt vedkommende Overanklager, uopholdeligt og endeligt paakjender Sagen. Antages han ogsaa af Overretten pligtig til at afgive Forklaring eller besvare Spørgsmaalet, men fremdeles vægrer sig derved, straffes han med Bøder indtil 20 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 8 Dage. Indkalbes derefter Vidnet til et nyt Forhør og vedbliver sin Vægring, straffes han med Bøder indtil 50 Rd. eller simpelt

Fængsel indtil 14 Dage, og gjentages Nægtelsen oftere, kunne begge de nævnte Straffe idømmes i Forening. Paa samme Maade ansees det Vidne, der ellers maatte vægre sig ved at afgive Forklaring eller besvare et forelagt Spørgsmaal.

§ 84.

Ligesom den Sigtede strax skal gjøres bekendt med alle de Bevisligheder mod ham, som i Henhold til § 80 ere fremlagte, saaledes har han ogsaa Ret til at overvære Vidneforhøret, medmindre Dommeren paa Grund af særegne Forhold undtagelsesviis maatte finde det utilstebeligt, hvorom i saa Tilfælde Bemærkning med Angivelse af Grunden til den trufne Bestemmelse skal tilføres Protokollen. Har den Sigtede været fjernet under Afgivelsen af en Vidneforklaring, skal denne oplæses for ham, naar han atter er fremstillet.

§ 85.

Vidner blive i Reglen ikke at edfæste under Forundersøgelsen; dog kan dette ske, naar der er Grund til at antage, at et Vidne formodst Sygdom, forestaaende Vortreise eller andre gyldige Forhindringer ikke vil kunne møde under Hovedforhandlingen. Vidnet tages da først i Ed, efterat dets Forklaring er modtaget og tilført Protokollen, og skal der, forinden Edfæstelsen, bestilles Sigtede en For- svarer, med hvem han kan raadsføre sig, medmindre det kan befrygtes, at Vidnet paa Grund af den derved foranledigede Udsættelse ikke vil kunne aflægge Eden. Er en Forvarer bestillet, kan han, inden Edfæstelsen finder Sted, fremsætte yderligere Spørgsmaal til Vidnet og fremkomme med saadanne Oplysninger, som kunne antages at være til den Sigtedes Tav. Eden, der først bliver at aflægge efter forud-gaaende yderligere Formaning af Dommeren og Advarsel mod Meened, gaar ud paa, at den afgivne Forklaring i Et og Alt er overensstemmende med Sandheden, og at Vidnet ikke har fortiet Noget.

§ 86.

Dommere bør, saavel efter Fremlæggelsen af de i § 80 ommeldte Bevisligheder, som